

UCHWAŁA TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 17 marca 1993 r.

w sprawie wykładni art. 41 w związku z art. 15 pkt 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o izbach lekarskich oraz art. 23a kodeksu karnego.

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

przewodniczący: M. Tyczka — Prezes Trybunału Konstytucyjnego,

sędziowie Trybunału Konstytucyjnego: L. Łukaszuk, C. Bakalarski, T. Dybowski, H. Groszyk, M. Łabor-Soroka, W. Łączkowski, R. Orzechowski, F. Rymarz, A. Zoll (sprawozdawca), J. Zakrzewska

Dziennik Ustaw Nr 23

— 524 —

Poz. 103

po rozpoznaniu w trybie art. 13 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. z 1991 r. Nr 109, poz. 470) wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich o ustalenie powszechnie obowiązującej wykładni:

- 1) art. 41 w związku z art. 15 pkt 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o izbach lekarskich (Dz. U. Nr 30, poz. 158) przez wyjaśnienie:
 - a) czy w rozumieniu tych przepisów zabieg przerwania ciąży, dokonany z zachowaniem warunków określonych w art. 1 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 1956 r. o warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. Nr 12, poz. 61), lecz w okolicznościach nie dopuszczonych przez art. 37 Kodeksu etyki lekarskiej, uzasadnia odpowiedzialność zawodową członka samorządu lekarzy przed sądem lekarskim na podstawie art. 41 i w granicach art. 42 ust. 1 cytowanej ustawy o izbach lekarskich,
 - b) czy w rozumieniu tych przepisów dopełnienie obowiązku zawiadomienia władz powołanych do ścigania przestępstw, ustanowionego przepisem art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 28 października 1950 r. o zawodzie lekarza (Dz. U. Nr 50, poz. 458) i zagrożonego sankcją karną z art. 26 ust. 1 cytowanej ustawy, a w stosunku do funkcjonariuszy publicznych także z art. 246 k.k., uzasadnia odpowiedzialność zawodową członka samorządu lekarzy przed sądem lekarskim na podstawie art. 41 i w granicach art. 42 ustawy o izbach lekarskich, jeżeli dopełnienie tego obowiązku koliduje z postanowieniami art. 25 lub 26 Kodeksu etyki lekarskiej,
 - c) czy w rozumieniu przepisów cytowanych na wstępie niniejszego punktu eksperyment badawczy, w tym także eksperyment biomedyczny na człowieku, przeprowadzony z zachowaniem warunków określonych w art. 23a k.k., uzasadnia odpowiedzialność zawo-

dową członka samorządu lekarzy przed sądem lekarskim na podstawie art. 41 i w granicach art. 42 ustawy o izbach lekarskich, jeżeli eksperyment ten został przeprowadzony bez zachowania warunków określonych w art. 46 Kodeksu etyki lekarskiej,

- 2) przepisu art. 23a k.k. przez wyjaśnienie, czy eksperyment na człowieku, w tym także eksperyment biomedyczny na człowieku, dokonany bez osobiście wyrażonej zgody osoby poddanej temu eksperymentowi, a zatem bez zachowania warunku przewidzianego w tym przepisie, może być, ze względu na postanowienia art. 46—48 Kodeksu etyki lekarskiej, uznany za prawnie dopuszczalny,

ustalił:

Do czasu usunięcia przez Sejm sygnalizowanych przez Trybunał Konstytucyjny postanowieniem z dnia 7 października 1992 r. (U.1/92) sprzeczności w obowiązującym stanie prawnym należy przyjąć, że:

- 1) art. 41 w związku z art. 15 pkt 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o izbach lekarskich (Dz. U. Nr 30, poz. 158) nie ma zastosowania w zakresie, w jakim zachowanie się lekarza jest zgodne z nakazem lub zakazem albo upoważnieniem obowiązującej ustawy,
- 2) eksperyment biomedyczny na człowieku, nie mający charakteru leczniczego, dokonany bez osobiście wyrażonej zgody osoby poddanej temu eksperymentowi, nie jest prawnie dopuszczalny.

Przewodniczący: *M. Tyczka*
Prezes Trybunału Konstytucyjnego,

Sędziowie: *L. Łukaszuk, C. Bakalarski, T. Dybowski, H. Groszyk, M. Łabor-Soroka, W. Łączkowski, R. Orzechowski, F. Rymarz, A. Zoll, J. Zakrzewska*